

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12)

OPIS OCHRONNY WZORU PRZEMYSŁOWEGO

(19) **PL** (11) **18644**

(21) Numer zgłoszenia: **19277**

(22) Data zgłoszenia: **14.02.2012**

(51) Klasyfikacja:
14-01

(54)

Pulpit dyżurnego ruchu kolejowego systemu teleinformatycznego

(45) O udzieleniu prawa z rejestracji ogłoszono:
30.11.2012 WUP 11/2012

(73) Uprawniony z rejestracji wzoru przemysłowego:

**DGT SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ
ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, Straszyn, (PL)**

(72) Twórca(y) wzoru przemysłowego:

**WAWRZONKOWSKI ANDRZEJ, Gdańsk, (PL);
FIGIEL JERZY, Gdynia, (PL)**

PL 18644

Opis wzoru przemysłowego

Przedmiotem wzoru przemysłowego jest pulpit dyżurnego ruchu kolejowego systemu teleinformatycznego.

Wzór przemysłowy dotyczy wzorniczego ukształtowania pulpitu dyżurnego ruchu kolejowego systemu teleinformatycznego, realizującego zadanie maksymalnej poprawy jego zewnętrznych cech ułatwiających bezpieczną eksploatację w ekstremalnie trudnych warunkach, zwłaszcza w warunkach kolejowego zdigitalizowanego systemu łączności.

Znane są rozwiązania wzornicze przemysłowych telefonów stacjonarnych, na przykład rozwiązanie iskrobezpiecznego telefonu górniczego według wzoru przemysłowego polskiego nr Rp-15135. Według tego wzoru iskrobezpieczny telefon górniczy ma sztywny, metalowy cienkościenny korpus blaszany o kształcie jego rzutu na pionową ścianę prostokątnym obłonarożnym, będący regularną bryłą o kształcie podwójnego niesymetrycznego obłokrawędziowego trapezoidu, którego największa czołowa i pochylona pod bardzo małym kątem ostrym w stosunku do pionu, górna płaszczyzna czołowa, jest zaopatrzona w części centralnej w zajmującą przeważającą część jej powierzchni, alfanumeryczną klawiaturę dwudziesto pozycyjną z jednakowymi kwadratowymi płaskimi powierzchniami, osadzonymi w bardzo płytkich recesach mających minimalne głębokości. Nad klawiaturą alfanumeryczną znajduje się prostokątne stosunkowo szerokie i mające długość w przybliżeniu odpowiadającą długości klawiatury alfanumerycznej, okienko w postaci bardzo płytkiego recesu, w którym jest umieszczony wyświetlacz ciekłokrystaliczny, zwłaszcza sześciopozycyjny. Pod klawiaturą alfanumeryczną w pionowej osi symetrii korpusu telefonu, znajduje się dominujący stosunkowo duży przycisk okrągły alarmu, mający charakter akcesu wyniesionego ponad płaszczyznę górnej największej powierzchni czołowej. Obok okrągłego przycisku alarmu znajduje się po prawej stronie, dodatkowy okrągły nieco mniejszy mikrofon, mający również charakter akcesu wyniesionego ponad płaszczyznę górnej największej powierzchni czołowej.

W innych znanych formach wzorniczych telefonów przemysłowych stosuje się rozwiązania wzornicze zaczerpnięte z technik budowy sprzętu militarnego. Mają one zazwyczaj masywny metalowy prostokątny korpus obłonarożny i obłokrawędziowy, przeznaczony do pracy w pozycji pionowej w zawieszeniu na ścianie lub w pozycji poziomej na płaskim stole, z osadzonymi na nim kroplo lub strugoszczelnie licznymi zewnętrznymi elementami sterowania i sygnalizacji, takimi jak nakładana klawiatura alfanumeryczna, wyświetlacze sygnalizacyjne optyczne, słuchawka mikrofonowa z kablem osadzonym na pancernym metalowym elastycznym pancerzu, zawieszona na masywnym zawieszu, oraz rewizyjna i serwisowa odejmowalna tylna pokrywa, umocowana licznymi elementami łącznymi śrubowymi.

Znane rozwiązania form wzorniczych telefonów przemysłowych, mimo że powszechnie stosowane na przykład w kopalniach węgla kamiennego, zarówno podziemnych jak i odkrywkowych, charakteryzują się jednak znaczną wagą oraz pokaźnymi rozmiarami i mimo że powielają one w pewnym stopniu sprawdzone rozwiązania wzornicze zaczerpnięte z technik budowy sprzętu militarnego, są podatne na uszkodzenia mechaniczne w trudnych przemysłowych warunkach eksploatacyjnych i nie zapewniają odpowiednio wysokiej odporności na uszkodzenia mechaniczne wywołane brutalną ich eksploatacją, przy zachowaniu akceptowalnej we współczesnych warunkach przemysłowych, odpowiednio nowoczesnej formy graficznej ich ukształtowania.

Wzór przemysłowy rozwiązuje zagadnienie opracowania nowej formy pulpitu dyżurnego ruchu kolejowego systemu teleinformatycznego, realizującego zadanie zmierzającej do celów estetycznych poprawy jego zewnętrznych cech ułatwiających bezpieczną eksploatację w ekstremalnie trudnych warunkach, zwłaszcza w warunkach nasilonego ruchu kolejowego i przy często zmieniającej się obsłudze personalnej, mającego szczególnie indywidualny zarys jego kształtów, linii, konturów, proporcji i kolorystyki, nadającego się do wielokrotnego odtworzenia w sposób przemysłowy lub rzemieślniczy.

Przedmiot wzoru przemysłowego jest szczegółowo przedstawiony na załączonym rysunku, na którym fig. 1 przedstawia perspektywiczny widok ukosem od góry od strony lewej pulpitu w położeniu poziomym z odłożoną słuchawką po lewej stronie i z mikrofonem ustawionym mniej więcej nad środkiem pola pulpitu, fig. 2 przedstawia widok z boku pulpitu w tym samym stanie od strony prawej, fig. 3 przedstawia widok z boku pulpitu od strony lewej w stanie z odłączonym kablem słuchawki, fig. 4 widok trzy kolumnowej i cztero rzędowej klawiatury wybierczej, fig. 5 widok szczegółów ukształtowania dwu gniazd przyłączeniowych kabli słuchawki nagłownej i słuchawki naręcznej na lewym boku pulpitu,

fig. 6 widok jednorzędowego pola klawiszy sterujących i fig. 7 widok czterokolumnowego czterorzędowego pola klawiszy programowalnych.

Pulpit dyżurnego ruchu kolejowego systemu teleinformatycznego ma sztywny, metalowy cienkościenny korpus o kształcie jego przekroju poprzecznego płaszczyzną pionową prostokątnym obłonarożnym, będący regularną bryłą o kształcie niesymetrycznego trapezoidu, na którego największej czołowej i pochylonej pod bardzo małym kątem ostrym w stosunku do poziomu, górnej płaszczyźnie czołowej, znajduje się po prawej stronie pole klawiszy programowalnych, składające się z 32 jednakowych klawiszy ustawionych w ośmiu kolumnach i czterech wierszach, mających każdy kształt ciemnej wąskiej kwadratowej ramki z białym polem w środku i mających nad każdym z nich usytuowane wąskie prostokątne pole „adresatki”, to jest opisu funkcji klawisza. Znajdujące się tu klawisze programowalne, mogą pełnić po zaprogramowaniu następujące funkcje: gorąca lub gorące linie, numery skrócone, blokada aparatu, przekazanie połączenia, przekazanie za zwrotem, wejście na trzeciego, podjęcie zgłoszenia z kolejki, zawieszenie połączenia, automatyczna akceptacja wywołania i inne. Opis znajdujący się na „adresatce” jest prezentowany na wyświetlaczu, znajdującym się w pobliżu górnej krawędzi pulpitu, po lewej stronie pola klawiszy programowalnych, obok znajdującego się tam mikrofonu osadzonego na długim giętym wysięgniku, mającym pamięć kształtu. Wyświetlacz monochromatyczny o rozdzielczości nie gorszej jak 128 x 48, zawiera cztery wiersze po 32 znaki każdy, jest podświetlany i ma dwa tryby pracy - jasne tło ciemne znaki lub ciemne tło jasne znaki. Po lewej stronie pulpitu, pod wyświetlaczem znajduje się okrągła perforowana licznymi otworami maskownica głośnika, a pod nią pole klawiatury wybierczej zawierającej 12 jednakowych prostokątnych jednakowych klawiszy alfanumerycznych ustawionych w trzech kolumnach i czterech wierszach. Każdy z klawiszy tego pola ma kształt ciemnej wąskiej kwadratowej ramki z żółtym polem w środku zawierającym oznaczenie funkcji. W części środkowej pulpitu pomiędzy polem klawiatury wybierczej a polem klawiszy programowalnych, znajduje się ośmiopozycyjne pole klawiszy funkcyjnych, ustawionych w dwu kolumnach i czterech wierszach. Każdy z klawiszy tego pola ma kształt ciemnej wąskiej kwadratowej ramki z zielonym polem w środku zawierającym oznaczenie funkcji. W dolnej części pulpitu w pobliżu jego poziomej krawędzi, znajduje się pole jednakowych klawiszy sterujących ustawionych w jednym rzędzie, z których ma kształt ciemnej wąskiej kwadratowej ramki z żółtym, zielonym lub czerwonym polem w środku zawierającym oznaczenie funkcji. Po lewej stronie pulpitu w płytkim ciemnym recesie, znajduje się utrzymana w kontrastowych barwach ciemnych słuchawka telefoniczna z dołączonym kablem. Na prawej bocznej powierzchni pionowej pulpitu znajdują się liczne porty przyłączeniowe do torów kablowych zasilania i sprzętu peryferyjnego. Na lewej bocznej powierzchni pionowej pulpitu znajdują się dwa porty przyłączeniowe słuchawki telefonicznej i słuchawek nagłownych. Płaszczyzna pulpitu zawierająca pola klawiszy, jest utrzymana w kolorze ciemnym, skonstrastowanym z barwą jasną pozostałych partii obudowy pulpitu.

Pulpit dyżurnego ruchu kolejowego systemu teleinformatycznego, przekazuje użytkownikowi następujące informacje podstawowe: w stanie spoczynku klawisze nie świecą, w stanie wywołania do pulpitu klawisz pulsuje w kolorze zielonym, w stanie wywoływania od pulpitu klawisz miga w kolorze zielonym, w stanie łączy nieosiągalne (na przykład uszkodzone) klawisz świeci w kolorze czerwonym, w stanie łączy zajęte z możliwością wejścia „na trzeciego” klawisz miga w kolorze czerwonym, oraz w stanie łączy w stanie połączenia z pulpitem klawisz świeci w kolorze zielonym.

Pulpit dyżurnego ruchu kolejowego systemu teleinformatycznego charakteryzuje się następującymi cechami istotnymi wzoru przemysłowego.

Pulpit dyżurnego ruchu kolejowego systemu teleinformatycznego, ma korpus o kształcie jego przekroju poprzecznego prostokątnym obłonarożnym. Korpus pulpitu jest regularną bryłą o kształcie niesymetrycznego trapezoidu. Na największej czołowej i pochylonej pod bardzo małym kątem ostrym w stosunku do poziomu, górnej płaszczyźnie czołowej, znajduje się po prawej stronie pole klawiszy programowalnych, składające się z 32 jednakowych klawiszy ustawionych w ośmiu kolumnach i czterech wierszach, mających każdy kształt ciemnej wąskiej kwadratowej ramki z białym polem w środku i mających nad każdym z nich usytuowane wąskie prostokątne pole „adresatki”, to jest opisu funkcji klawisza. W pobliżu górnej krawędzi pulpitu, po lewej stronie pola klawiszy programowalnych, obok znajdującego się tam mikrofonu osadzonego na długim wysięgniku, znajduje się podświetlany wyświetlacz monochromatyczny. Po lewej stronie pulpitu, pod wyświetlaczem znajduje się maskownica głośnika, a pod nią pole klawiatury wybierczej, zawierającej 12 jednakowych prostokątnych jednakowych klawiszy alfanumerycznych ustawionych w trzech kolumnach i czterech wierszach. Każdy z klawiszy tego pola ma kształt ciemnej wąskiej kwadratowej ramki z żółtym polem w środku, zawierającym

oznaczenie funkcji. W części środkowej pulpitu pomiędzy polem klawiatury wybierczej a polem klawiszy programowalnych, znajduje się ośmio pozycyjne pole klawiszy funkcyjnych, ustawionych w dwu kolumnach i czterech wierszach. Każdy z klawiszy tego pola ma kształt ciemnej wąskiej kwadratowej ramki z zielonym polem w środku zawierającym oznaczenie funkcji. W dolnej części pulpitu w pobliżu jego poziomej krawędzi, znajduje się pole jednakowych klawiszy sterujących ustawionych w jednym rzędzie, z których każdy ma kształt ciemnej wąskiej kwadratowej ramki z żółtym, zielonym lub czerwonym polem w środku zawierającym oznaczenie funkcji. Po lewej stronie pulpitu w płytkim ciemnym recesie, znajduje się ciemna słuchawka telefoniczna. Na prawej bocznej powierzchni pionowej pulpitu, znajdują się liczne porty przyłączeniowe do torów kablowych zasilania i sprzętu peryferyjnego. Na lewej bocznej powierzchni pionowej pulpitu znajdują się dwa porty przyłączeniowe słuchawki telefonicznej i słuchawek nagłownych. Płaszczyzna pulpitu zawierająca pola klawiszy, ma kolor ciemny, skonstrastowany z jasną barwą pozostałych partii obudowy pulpitu.

Ilustracja wzoru

FIG. 1

FIG. 4

FIG. 2

FIG. 5

FIG. 3

FIG. 6

FIG. 7